

E. Făgurel: Infrățire.
În contul anului 1952.

(pag. 2-a)

„Dialectica Naturii” de Engels.

(pag. 2-3)

Materiale pentru Congresul al II-lea al P.M.R. — Dezbaterile proiectului Statutului modificat al P.M.R.

(pag. 3-a)

Pentru securitate colectivă și pace în Europa.

Conferința țărilor europene exprimă interesele tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Sosirea la Pekin a primului ministru al Uniunii Birmane.

Împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

(pag. 4-a)

Calea sigură a păcii și securității în Europa

Privirile întregii omeniri iubitoare de pace sînt îndreptate în prezent spre Moscova, unde se desfășoară lucrările conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Actuala conferință de la Moscova, convocată din inițiativa Uniunii Sovietice în urma agravării situației internaționale prin adoptarea de către guvernele țărilor Europei occidentale a acordurilor de la Paris, va arăta omenirii calea care o ferește de grozăviile unui nou război, calea care duce spre pace.

Încheind acordurile de la Paris, prin care se constă în reînvierea militarismului german, înghețarea unei puternice armate revanșarde vest-germane și înglobarea ei în blocul militarist agresiv creat de S.U.A. în Europa occidentală, guvernele statelor participante la aceste acorduri au pus popoarele Europei în fața unui mare pericol. Prin aplicarea în viață a acordurilor de la Paris se dă posibilitate să se creeze în Germania occidentală o armată de circa trei milioane de oameni — condusă de aceiași criminali care au condus trupele hitleriste în cel de al doilea război mondial — armată care potrivit planurilor cunoscute de pe acum ale militaristilor revanșarzi germani urmează să fie folosită în scopul unei noi agresiuni, pentru cucerirea de teritorii străine. Prin aplicarea acestor acorduri se dă posibilitate militaristilor vest-germani să dezvolte fără nici-o îngrădire industria de război — aceeași industrie de război care a înarmat hcardele lui Hitler. Într-un cuvînt, prin aplicarea acordurilor de la Paris se crează în Germania occidentală un stat militarist agresiv, care amenință să devină un puternic focar de război în Europa.

Se înțelege de la sine că popoarele Europei, care au simțit nu demult pe pielea lor proprie, grozăviile războiului, care au văzut ce crime monstruoase sînt în stare să săvîrșescă militariștii fasciști germani, nu pot sta cu mîinile în sîn în fața unei asemenea situații. Cu atît mai mult, nu pot sta cu mîinile în sîn în fața unei asemenea situații popoarele din Uniunea Sovietică, Republicile populare Polonia, Cehoslovacia, România și celelalte state de democrație populară, care sînt amenințate direct de planurile agresive ale cercurilor imperialiste occidentale și care au de apărare ale bunuri cum sînt roadele mărețelor cuceriri revoluționare, viața nouă și liberă, minunatele construcții socialiste.

Conferința de la Moscova are tocmai scopul de a studia situația creată în urmă încheierii acordurilor de la Paris, de a arăta popoarelor calea justă spre evitarea unui nou război mondial și de a lua asemenea măsuri de apărare care să zădărnicească încercările agresorilor de a cotoropi pămînturi străine.

Acordurilor războinice de la Paris, delegația Uniunii Sovietice la conferința de la Moscova le-a opus încheierea unui acord care să se bazeze pe următoarele principii fundamentale:

„În primul rînd. Să nu se admită în nici un caz reînvierea militarismului german, care a dezlăntuit primul și al doilea război mondial și să se treacă în sfîrșit la rezolvarea cu perseverență și răbdare a problemei germane pe baza realizării unei înțelegeri înainte de toate între cele patru puteri, care poartă o răspundere deosebită pentru aceasta, implicit și pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

În al doilea rînd. Să se creeze un sistem de securitate colectivă în Europa cu participarea tuturor statelor europene interesate în menținerea și întărirea păcii, indiferent de orînduirea lor de stat și socială, în care scop să se examineze cu toată atenția atît proiectul sovietic existent în legătură cu „Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa”, cît și propunerile altor țări care vor fi prezentate în această problemă.”

Această propunere a Uniunii Sovietice care arată calea ce duce spre asigurarea unei păci trainice în Europa — calea tratativelor pentru a se ajunge la rezolvarea problemelor litigioase — a fost sprijinită de toate țările participante la Conferința de la Moscova.

Situația creată prin încheierea acordurilor de la Paris și pericolul grav pe care-l reprezintă ratificarea și aplicarea lor care se pregătește cu înfrigurare în momentul de față, impune în același timp popoarelor iubitoare de pace din Europa să-și unească strîns forțele și să le întărească în măsura corespunzătoare acestei situații.

Cuvîntările rostite de șefii delegațiilor statelor participante la Conferința de la Moscova au oglîndit puternica unitate ce leagă țările lagărului democrat, voința neclintită a acestor popoare de a apăra pacea și mărețele lor cuceriri revoluționare. În unanimitate, delegații s-au declarat de acord ca statele participante la conferință să ia măsuri comune în domeniul organizării forțelor, precum și a altor măsuri pentru a apăra în mod sigur muncă pașnică a popoarelor din țările lagărului păcii, pentru a garanta integritatea teritoriilor acestor țări, pentru asigurarea lor în vederea apărării împotriva unei eventuale agresiuni.

Poporul nostru este ferm convins de justetea politicii și măsurilor practice ale statelor reprezentate la conferință, este ferm convins că această politică și aceste măsuri corespund într-un tot cu interesele sale cele mai vitale.

De aceea el sprijină în întregime politica partidului și guvernului său luptîndu-se cu forțe mereu sporite pentru dezvoltarea industriei, agriculturii și culturii, pentru întărirea capacității de apărare și înflorirea patriei.

Conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite: La 1 decembrie a avut loc a treia ședință a conferinței țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Ședința a fost prezidată de Otto Grotewohl, șeful delegației Republicii Democratice Germane, primul ministru al Republicii Democratice Germane.

La ședință au fost ascultate declarația lui Manush Myftiu, șeful delegației albaneze, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania; declarația lui Chivu Stoică, șeful delegației romîne, prim-

vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne; declarația lui Cian Ven-tian, reprezentant al Republicii Populare Chineze, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al R.P. Chineze, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze în U.R.S.S.; declarația lui Andras Hegedüs, șeful delegației ungare, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, și declarația lui Anton Iugov, șeful delegației bulgare, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgară.

DIN VALEA JIULUI

Un magazin nou

În atelierul de tapiserie al întreprinderii de industrie locală „6 August” din Petroșani, aplecate deasupra meselor de lucru, muncitorii, cu mișcări rezezi și sigure, cos o nouă saltea. Inginerul șef al întreprinderii le dă indicații cum să muncească. După ce a dat îndrumările necesare, inginerul șef trece

la unitatea de cofetărie, apoi la atelierul de tîmplărie etc.

În acest an, muncitorii întreprinderii „6 August”, sprijiniți de către conducerea întreprinderii, au dat un puternic avînt producției bunurilor de larg consum. Astfel, ei au produs pînă acum mari cantități de sirop, vin de măcie-

șe, prăjituri, mobilă de buclărie și altele.

Pentru a pune la îndemîna oamenilor muncii aceste bunuri, zilele trecute, în Petroșani, pe strada „Gh. Gheorghiu-Dej” nr. 26, s-a deschis un magazin de desfacere a bunurilor de larg consum produse de colectivul întreprinderii „6 August”.

Concursul brigăzilor artistice de agitație

Ne mai desparte puțin timp de ziua cînd tinerii artiști amatori din brigăzile artistice de agitație din Valea Jiului, care vor participa la concurs, își vor dovedi măiestria lor.

La mina Lupeni, cele două brigăzi artistice de agitație noi formate, cu toate că au avut de întîmpinat unele greutăți, se pregătesc intens pentru concurs. Pînă acum aceste brigăzi au reușit să pregătească programe bogate și interesante. Un loc important în aceste programe îl ocupă dialogurile, monologurile, dansurile și cîntecele satirice.

De curînd, membrii unei

din brigăzi au început să repete un monolog satiric, creație originală a tovarășului Ilie Almășan, în care sînt combătute o serie de lipsuri existente la mina Lupeni. Printre lucrările adaptate specificului minei Lupeni, după cele aflate în caietele culturale și cele de îndrumare a brigăzilor artistice, amintim dialogurile „Critica” și „Punctualii”. În „Critica” se satirizează felul cum înțeleg unii tovarăși critica atunci cînd e vorba de alții și felul cum reacționează ei cînd sînt criticați, iar „Punctualii” e o critică la adresa unor munc-

tori care sînt punctuali la intrarea în șut, dar care pleacă cu mult înainte de terminarea lui.

Cu multă însuflețire se pregătesc pentru concurs și brigăzile artistice de agitație de la mina Petrila și Filatura Lupeni. În programul brigăzii de la Petrila s-a introdus un punct nou: un tablou muzical pentru Mihai Ștefan și ortacii săi. În acest tablou se cîntă faptele care încununază ultimul lor succes: îndeplinirea planului pe anul 1957. Pe lîngă aceasta, brigada mai are în program scheciuri, epigrame și poezii satirice.

COPILĂRIE ÎNSORITĂ

În patria noastră liberă, copiii oamenilor muncii se bucură de o copilărie fericită.

În Valea Jiului, în anii puterii populare, s-au creat numeroase instituții și unități sanitare menite să apere sănătatea copiilor, să le asigure o copilărie însoțită. Printre, aceste unități se numără cele 3 secții pentru copii care funcționează pe lîngă spitalele Văii Jiului și staționarul pentru copii de la Lonea.

La Petroșani și Lupeni funcționează maternități, iar la Vulcan și Aninoasa case de naștere. Pe lîngă numeroase întreprinderi și instituții din Valea Jiului s-au înființat creșe și cămine de zi pentru copii. În prezent, aici funcționează 8 cămine de zi și 3 creșe. În ele copiii celor ce muncesc se bucură de îngrijire deosebită.

ÎN CLIȘEU: (st.) Într-un cămin de zi din Petroșani. (jos) La maternitate noul născut este cîntărit. (dr.) Aspect de la căminul de zi din Petrila.

INFRAȚIRE

Un zumzet nesfârșit de motoare ce pun în mișcare zeci de mașini, stăpânește întreaga secție mecanică de la U.R.U.M.P. Intrând în această secție, nu știi încotro să-ți arunci privirea mai înlii. Într-o parte a imensei hale, cuțitele numeroaselor strunguri mușcă lacome din drugii de fier care sau încetul cu încetul forme de axe pentru diferite mașini miniere — bușe, roți dințate, pinioane etc. Între bancurile unei planșabei de strung, strînsă ca-n ghiara unei fiare, stă prinsă o roată de vagonet.

Minunate sînt aceste mașini, dar și minunați socot că sînt oamenii care le stăpînesc.

Cevă mai încolo — alte mașini. Acestea sînt frezele.

IN BRIGADĂ...

În secția mecanică a Uzinei de reparat utilaj minier din Petroșani, ca de altfel în toate secțiile uzinei, lucrează muncitori de toate naționalitățile: romîni, maghiari, germani, sîrbi etc.

Încă de pe cînd erau pe băncile școlii profesionale, tinerii Francisc Șink, Ion Ursu și Iosif Konea au devenit atît de buni prieteni, încît după absolvire au cerut să fie repartizați la aceeași secție. Dorința lor le-a fost îndeplinită. Acum, ei se numără printre frezorii de frunte.

Primul gînd al lui Șink, după ce-a venit în secția mecanică, a fost acela de a nu se lăsa mai prejos în muncă decît tovarășii săi cu o calificare mai înaltă. Nici cît a fost elev nu s-a situat printre codasi, dar mai ales acum cînd are ocazia să dovedească cum și-a însușit cunoștințele predate în școală și cum le îmbină cu practica din atelier.

— Tu ce zici Konea, facem treabă ori ba?

— Facem, cum să nu. Acolo unde nu înțelegem ceva, cerem ajutorul tovarășilor mai vîrstnici și al tehnicienilor. E mai rușinos să strici un lucru din cauza nepriceperii, decît să rogi pe cineva să-ți explice.

— Așa m-am gîndit și eu — răspunde Șink. Îngîmfarea nu-i bună.

Toate acestea s-au petrecut cu mai bine de doi ani în urmă. La discuția celor doi trăsese cu urechea și prietenul lor, Ion Ursu. Problemele pe care le discutaseră Șink și Konea îl interesau și pe el.

— Și eu tot lă fel voi face — gîndi tînărul Ursu.

Astfel, în rîndul tînerilor absolvenți ai școlii profesionale din Petroșani, repartizați la secția mecanică a U.R.U.M.P., luă naștere dorința unanimă de a se munci disciplinat.

După vreo lună și jumătate, tov. Alexandru Demeter, frezor de bază în secție, fruntaș al întrecerii socialiste, a stat într-o zi de vorbă cu Șink.

— Ai vrea să treci de la frezele orizontale la astea speciale? Vei lucra alături de mine și cred că n-o să-ți pară rău.

— Mai încabă încălă?

A doua zi, Șink a și trecut să lucreze la frezele speciale.

...ȘI PE TERENUL DE SPORT

— Ați auzit vestea cea nouă băleți?

— Care veste, măi Gruia?

— Ei, dar înapoiati mai sînteți voi! Parcă ați trăi pe cealaltă lume. Cum? N-ați aflat încă de campionatul de fotbal al școlilor profesionale?

În zilele următoare, printre alții jucători care făceau parte din echipa școlii profesionale, se antrenau și Francisc Șink, Ion Gruia, Ștefan Cozma și alții.

Echipa școlii profesionale metalurgice din Petroșani a obținut victorie după victorie, situîndu-se prima în clasamentul pe regiune. Fără îndoială, că la această victorie a contribuit și înfrățirea care-i unește pe membrii echipei atît în muncă, cît și în sport.

Așa după cum în sport au fost și sînt primii, tot astfel tinerii Ion Gruia de naționalitate romînă, Francisc Șink și Ștefan Cozma de naționalitate maghiară, Iosif Konea de naționalitate sîrbă și alții din secția mecanică a U.R.U.M.P., sînt și fruntași în muncă.

Deseori ei se duc împreună la diferite distracții, la spectacole, participă la acțiuni de muncă voluntară cum au fost și la amenajarea terenului de sport din Petroșani.

*

Sub conducerea înțeleaptă a partidului nostru, neconștient se consolidează frăția dintre oamenii muncii de naționalitate romînă și cei aparținînd diferitelor minorități naționale din țara noastră. Același țel măreț de a contribui la construirea socialismului în țara noastră, la apărarea cauzei nobile a păcii, îi unește pe acești oameni într-o colaborare și-o frăție de nezdruccinat.

E. FAGUREL

RECENZIE

„DIALECTICA NATURII” DE ENGELS

Într-o scrisoare trimisă lui Marx în cursul anului 1873, Friedrich Engels îi comunică acestuia intenția de a elabora lucrarea de proporții vaste pe care o cunceaștem astăzi sub titlul: „Dialectica Naturii”

Opera aceasta face parte din tezaurul teoretic al învățaturii marxist-leniniste. Profund științifică prin generalizarea experienței mișcării muncitorești și a descoperirilor înlăptuite de savanți; — consecvent parțitică prin demascarea necruțătoare a concepțiilor idealiste, metafizice — și retrograde, „Dialectica Naturii” — se numără printre acele opere ale științei filozofice marxiste, care sînt absolut necesare oricărui cercetător în lupta și munca de a smulge naturii comorile ei, de a le pune în slujba omenirii.

Din cauza obligațiilor ce i reveleau după moartea lui K. Marx — (1883), Engels n-a putut termina opera „Dialectica Naturii”. După moartea lui Engels, lucrarea a fost ascunsă mult timp de către liderii oportunisti ai social-democrației germane. Deabia în 1925 a putut fi tipărită pentru prima dată în Uniunea Sovietică, după fotocopiile manuscrisului. De atunci ea s-a tipărit în numeroase ediții și în diferite limbi, iar acum, prin grija Partidului Muncitoresc Român s-a tipărit și în limba romînă.

„Dialectica Naturii” a fost elaborată

în anii de după „Comuna din Paris”, în perioada cînd marxismul se răspîndea mult peste granițele Germaniei. Dar tocmai victoria ideologică a marxismului provocase o reacțiune furioasă a dușmanilor săi. În acești ani, Marx și Engels au scris o serie de lucrări (Critica programului de la Gotha, Anti-Dühring și altele) menite să zdrobească curentele ostile marxismului, atît din afară cît și din lăuntrul mișcării muncitorești, și totodată să dezvolte mai departe învățatura marxistă.

Folosind metoda dialectică marxistă, Engels rezolvă în mod creator în „Dialectica Naturii” o serie de probleme ale științelor naturii și geologiei urmînd pas cu pas și alungînd interpretări false și obscurantiste care circulau în știința burgheză a vremii.

Adresîndu-se acelor savanți care în vorbe proclamau inutilitatea oricărei filozofii, dar în fapt se lăsau cucerii de filozofia reacționară oficială, Engels demonstrează că între filozofie și științele naturii trebuie să existe în mod necesar o strînsă legătură.

„Orice ar spune, orice ar face cercetătorii naturii, scrie Engels, ei sînt dominați de filozofie. Întrebarea e numai dacă ei preferă să fie dominați de vreo filozofie la modă, de proastă calitate, sau de o formă de gîndire teoretică pe cunoașterea istoriei gîndirii și a cuceririlor ei”. Această filo-

In contul anului 1952

Septembrie 1952.

In clădirea de pe strada M. Eminescu nr. 17 din Petroșani — forjotă neobișnuită. De citeva zile-n șir, pe poarta clădirii ies camioane încărcate cu bănci, catedre, dulapuri etc.

— Se mută institutul — spuneau oamenii de pe strada M. Eminescu. Da, se mută în noua clădire, știți, aceea din deal, de deasupra orașului.

A plecat și ultimul camion. Nu mai era nimic de transportat. Dar...

— Au mai rămas telefoanele, cele două telefoane, tovarășe director — i-a spus tovarășului Biro Martin secretarul institutului. Eu zic să le demontăm și să le ducem.

— Nu, nu se poate. Ii știți doar pe cei de la telefoane: numai ei au dreptul să monteze și să demonteze telefoanele. Mai bine fă o adresă prin care oerem demontarea celor două telefoane.

In aceeași zi, secretarul a întocmit adresa și a trimis-o oficiului P.T.T.R. Petroșani, care, la rîndu-i, a trimis-o Direcției regionale P.T.T.R. Deva, serv. T.T.

Decembrie 1954.

Pe cărarea ce duce la institut, doi cetățeni urcă agale. Nu se grăbesc; au timp, se vede. În fața clădirii se opresc: o admiră. Și au de ce: e frumoasă, e mare.

Unul din ei îl întreabă pe celălalt:

— Oare ciți ani să fi trecut de cînd s-a mutat institutul în clădirea asta nouă?

— Doi, poate și mai bine. De aici, din clădirea asta au plecat în producție două promoții de ingineri: una în 1953 și alta în 1954.

— Așa-i, frate. Ce repede trece timpul! Acum cițiva ani, pe aici, imi

amîntesc, era ici-colo cite un tușiș. Și-acum...

Au intrat. Au urcat scările, apoi au intrat în biroul directorului.

— Am venit să demontăm cele două telefoane — au spus ei.

— Care telefoane, fraților? Noi n-avem telefoane care să ne priso-sească.

— Cum care telefoane? Cele pe care ați cerut dus. să le demontăm. Poftim, adresa prin care cereți să demontăm două telefoane.

Neștiind ce să mai creadă, tov. Biro a luat adresa și a citit-o „...ruga-mă a demonta cele două telefoane din clădirea de pe strada M. Eminescu nr. 17, intrucit institutul...” Și-a amintit. Era în 1952. Localul cel nou al institutului se terminase... Se făcuse o adresă pentru demontarea a două telefoane...

— Bine, tovarăși — le-a spus directorul — abia acum v-ați gîndit să demontați cele două telefoane? După doi ani? Nu vedeți că adresa are dată de ... septembrie 1952?

Cei doi s-au privit unul pe celălalt și fără să fi scos vreun cuvînt, cu sculele la subsoară, au făcut cale-ntoarsă.

Intr-adevăr, timpul nu trece pentru toți la fel. Pentru unii trece prea încet: aceștia o iau înaintea timpului. Oameni ca Haidu, Kopetin, Mihai Ștefan — muncesc acum în contul anilor 1958—1959. Iată însă că pentru alții timpul trece prea repede și-i lăsa în urmă. Așa cum i-ă lăsat și pe tovarășii de la Direcția regională P.T.T.R. Deva, serviciul exploatării T.T., în ale căror sertare a putut să stea o adresă nerezolvată timp de doi ani. Sintem la sfîrșitul anului 1954 și ei trăiesc abia în contul anului ... 1952.

Cumpărați obligațiuni CEC 4% cu cîștiguri

Deținătorii obligațiunilor CEC 4% cu cîștiguri iau parte la 6 trageri la sorți, de bază și o tragere suplimentară.

Tragerile de bază au loc la 30 oct., 30 dec., 28 febr., 30 apr., 30 iunie, 30 august. Tragerea suplimentară la 30 septembrie.

La tragerile de bază se acordă cîștiguri în valoare de 25.000, 10.000, 5.000, 1.000 și 400 lei.

La tragerile suplimentare se acordă cîștiguri de 35.000 lei și alte numeroase cîștiguri.

Participă la tragerea suplimentară numai obligațiunile cumpărate cu cel puțin 9 luni înainte de data tragerii.

Obligațiunile se cumpără și se vînd la unitățile CEC și ghișeele CEC din întreprinderi și instituții.

legilor sale principale. Următoarele opt puncte ale planului — dintre care unele au rămas neterminate — îmbrățișează problema vastă a clasificării științelor dezvăluind conținutul lor dialectic; aceste capitole urmăresc totodată demascarea și nimicirea pozițiilor idealiste, agnostice și mecaniciste, susținute de reacțiune în domeniul științelor naturii.

În celebra „Introducere la Dialectica Naturii”, Engels urmărește procesul dezvoltării științelor, începînd din perioada renașterii și pînă în a doua jumătate a secolului al 19-lea. Deosebit de importantă în aceste pagini este sublinierea principalelor momente ale acestei evoluții. Un rol hotărîtor pentru desprinderea științelor din cătușele teologiei l-a avut marele savant polonez Nicolae Copernic (1473—1543). Iată cum caracterizează Engels importanța descoperirii lui Copernic „Actul revoluționar prin care studiul naturii și-a proclamat independența... a fost publicarea operei nemuritoare prin care Copernic a declarat război autorității bisericesti în problemele naturii... Din acel moment datează emanciparea științelor naturii de teologie...”

Totuși pînă către sfîrșitul secolului al 18-lea a predominat în gîndirea filozofică și în știința concepția rigidă metafizică despre „Invariabilitatea absolută a naturii”. Engels urmărește istoria principalelor descoperiri care au contribuit la destrămarea vechii reprezentări metafizice asupra lumii și care au deschis calea spre gîndirea dialectică. El demonstrează cum însăși progresele științelor speciale au

Materiale pentru Congresul al II-lea al P. M. R.

Dezbaterea proiectului Statutului modificat al P. M. R.**Educarea candidaților — sarcină permanentă a organizației de bază**

Organizația noastră de bază își desfășoară activitatea în sectorul administrativ al minei Petrila. Încă de la deschiderea porților partidului, organizația noastră de bază s-a preocupat de întărirea rindurilor sale prin primirea de noi membri și candidați de partid. În această muncă deosebit de importantă, organizația noastră și-a îndreptat atenția spre elementele tinere din rindul organizației UTM, spre acei oameni ai muncii care prin munca lor au dovedit dragoste și atașament față de cauza clasei muncitoare. Astfel, pînă acum au fost primiți în rindul candidaților tovarășii Enache Gicu, Dobrican Traian, Simon Eva, Ghiță Etelca, Demeter Francisc, Orban Elena și Cheri Alexandru. Dintre aceștia, tov. Enache Gicu și Dobrican Traian, care și-au împlinit stagiul de candidat, au fost primiți în rindul membrilor de partid.

Pentru ca stagiul de candidat să nu rămână o simplă formalitate, pentru ca el să poată constitui o adevărată școală de educare a viitorilor membri de partid, un mijloc de îmbogățire a cunoștințelor lor politico-ideologice, organizația de bază s-a ocupat îndeaproape de educarea can-

didaților de partid. Toți candidații de partid din organizația noastră de bază au fost încadrați în învățămîntul de partid, potrivit dorinței lor, precum și cunoștințelor pe care le au. Tovarășul Demeter Francisc, de exemplu, a fost încadrat în cercul de studiere a Istoriei P.C.U.S. anul I, iar tov. Simon Eva și Ghiță Etelca în cercul de studiere a Istoriei P.M.R. Munca de educare a candidaților de partid nu sa oprit însă aici. Membrii de partid din organizația noastră de bază au arătat candidaților importanța deosebită pe care o are învățămîntul de partid, au veghiat ca ei să participe cu regularitate la predări și convorbiri, i-a ajutat să-și însușească cele învățate.

În munca de educare a viitorilor membri de partid, pentru maturizarea lor politică, noi mai avem încă lipsuri ce trebuie remediate. Biroul organizației de bază și membrii de partid nu s-au ocupat în suficientă măsură de educarea candidaților în spiritul intransigenței față de lipsuri, nu au căutat să le dezvolte spiritul critic și autocritic. Aceasta se reflectă și prin timiditatea cu care unii candidați de partid iau cuvîntul în adunările generale ale organizației de

bază, prin teama lor de a scoate la iveală și de a critica lipsurile. Organizația noastră de bază nu s-a preocupat în suficientă măsură nici de felul cum candidații de partid aplică în practică cele învățate în cercurile învățămîntului de partid pe care le urmează.

În vederea îmbunătățirii muncii de educare a candidaților de partid, organizația își propune să traseze sarcini concrete membrilor de partid, ajungînd fiecare să se ocupe de cîte un candidat de partid. De asemenea, pentru a contribui cu mai mult succes la ridicarea nivelului politic și ideologic al candidaților, membrii biroului organizației de bază au primit sarcina de a participa la diferitele forme de învățămînt de partid, pentru a urmări felul cum participă candidații la învățămînt, cum își însușesc materialul predat.

Muncind cu perseverență pentru educarea și creșterea nivelului politic al candidaților de partid, organizația noastră de bază îi va pregăti pe candidați în vederea intrării lor în rindul membrilor de partid.

AMBRUȘ VILHELM
secretarul organizației de bază
nr. IX — mina Petrila

Organizația de bază trebuie să exercite dreptul de control asupra activității administrației

Țesătoria Vulcan este una dintre întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum din Valea Jiului. Mobilizat de organizația de bază, de comunisti, colectivul întreprinderii roastre trimite oamenilor muncii însemnate cantități de țesături peste plan. Numai în luna noiembrie, ca urmare a avîntului pe care l-a luat întrecerea socialistă, muncitorii și tehnicienii țesătoriei au produs cu 26.500 metri mai multă pînză decît în lunile anterioare. Țesătoare fruntașe, cum sînt Dănilă Valeria, Gheoancă Elena, Giorgi Elena, Stoian Alexandrina și altele, au dat peste plan 373—431 metri de pînză de calitate bună. Și totuși realizările nu sînt încă la înălțimea posibilităților.

Ștînd de vorbă cu muncitorii înaintați, afli că succesele lor ar putea fi

și mai mari dacă conducerea întreprinderii le-ar asigura la timp materia primă și piesele de schimb necesare bunei desfășurări a procesului de producție.

Fără îndoială că de aceste deficiențe se face vinovată în bună măsură și organizația de bază care nu a analizat de mult timp, în cadrul unei adunări generale, felul în care conducerea administrativă a întreprinderii se ocupă de această problemă deosebit de importantă.

În articolul 61 din proiectul Statutului modificat al partidului se prevede că „În vederea ridicării rolului organizațiilor de bază ale partidului din întreprinderile de producție și comerț, inclusiv stațiunile de mașini și tractoare, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, și

în vederea ridicării răspunderii lor pentru starea muncii în aceste unități, se acordă acestor organizații dreptul de control asupra activității administrației”. Eu socot că organizația noastră de bază în frunte cu tov. Goandă Victor, secretarul ei, nu a exercitat decît în mică măsură dreptul de control asupra conducerii administrative, lucru care a făcut ca aceste lipsuri să dăinuie. Pentru ca muncitorii întreprinderii noastre să nu fie stînjeșiți în lupta lor pentru îndeplinirea și depășirea ritmică și la toți indicii a sarcinilor de plan, este necesar ca organizația noastră de bază să exercite dreptul de control asupra activității administrației.

VICTOR RAPOLTAN
membru în biroul organizației
de bază de la Țesătoria Vulcan

In lupta pentru lichidarea neștiinței de carte

Regimul nostru democrat-popular acordă mare atenție lichidării neștiinței de carte. În acest scop, au fost înființate pe lingă întreprinderi și instituții, precum și la sate, cursuri de alfabetizare. Un asemenea curs funcționează și pe lingă mina Vulcan. În ultimul timp acest curs a obținut rezultate din ce în ce mai bune. Tovarășii cursanți Lazăr Josan, Petru Istrate, Nicolae Circu, Ștefan Mihai, Viorel Alimpeșcu, Constantin Nicolae și alții, dîndu-și tot interesul, au reușit ca în scurt timp să scrie corect și să citească cărți din bibliotecă.

ION RACHITOVEANU
corespondent

Pentru îmbunătățirea muncii didactice

Pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative, pentru ridicarea calificării și perfecționării cadrelor didactice, învățătorii și profesorii din raionul Petroșani au ținut de curînd primele ședințe metodice. La ședințele de la școala medie mixtă nr. 1 și de la școala de 7 ani nr. 1 din Petroșani s-au ținut de către tov. profesori și învățători, lecții practice la diferite obiecte de învățămînt. Astfel, la ședința cercului pedagogic pentru clasele I—IV, al cărui responsabil este tov. Gheorghe Bejenaru, lecția practică a ținut-o tov. Moraru Rozalia. Ea a predat o lecție de citit — scrisă la clasă I-a, după metoda fonetică — analitică.

În expunerea lecției, tovarășa Moraru a folosit mult material didactic, ca planșe, tablouri colorate, litere mobile, cretă colorată etc. În felul acesta elevii au înțeles bine lecția, dovedind că au citit textul din manual corect, frumos și expresiv. De altfel, tov. Moraru Rozalia depune multă stăruință și suflet în predarea lecțiilor. Lecțiile le face după planul calendaristic și săptămînal și după schițele zilnice. Ea nu intră nici odată în clasă nepregătită sau fără materialul didactic necesar.

EMIL TETHEANU
corespondent

făcut necesară înlăturarea metodei metafizice și înlocuirea ei prin metoda dialectică materialistă care conope lumea în infinita ei unitate materială și în neîntreruptă devenire.

Un capitol special este dedicat în lucrare metodei dialectice. Engels opune dialectica marxistă atît metafizicii, cît și dialecticii idealiste hegeliene și scoate în evidență caracterul științific al dialecticii marxiste. Legile acesteia nu sînt formulate arbitrar, dimpotrivă, ele au un conținut obiectiv, real, căci sînt deduse din istoria naturii și societății. De aceea, scrie Engels „ele nu sînt altceva decît legile cele mai generale ale acestor două faze (natura și societatea) ale dezvoltării istorice, precum și ale gîndirii însăși”. Aceasta le dă o valabilitate generală atît teoretică cît și practică. În capitolul despre dialectică se arată cum descoperirile fiecărei științe speciale reprezintă tot atîtea verificări ale tezelor filozofiei marxiste. Deși Engels a putut cunoaște numai parțial aportul deosebit al savanților ruși, el menționează însă, cu acest prilej, însemnătatea epocală a descoperirilor marelui chimist rus Mendeleev. Engels arată că tabloul periodic al elementelor chimice reprezintă o aplicare spontană și totodată o confirmare a legii dialectice despre trecerea cantității în calitate, că Mendeleev a săvîrșit pe tărîmul științei o faptă măreață, care poate să stea cu îndrăzneală alături de cele mai mari descoperiri.

În capitolele următoare găsim o analiză aprofundată, materialist dialectică — a unor probleme de bază ale

matematicii și astronomiei, ale fizicii și chimiei, ale biologiei și istoriei

Printre cele mai importante studii cuprinse în „Dialectica Naturii” este cel privind concepția dialectică despre formele fundamentale ale mișcării și despre clasificarea științelor. Obiectul științei despre natură, arată Engels, este materia în mișcare. Iar mișcarea, concepută ca formă de existență a materiei înglobează în sine toate schimbările și procesele care au loc în univers, începînd cu simpla deplasare și terminînd cu gîndirea. Științele speciale (fizica, biologia, etc) studiază diferitele forme particulare ale mișcării materiei, de la cele mai simple și pînă la cele mai complexe. Formele mai complexe de mișcare se caracterizează prin legile lor specifice, dar ele cuprind totodată și legile formelor mai simple de mișcare. În realitatea obiectivă fenomenele, procesele, nu se petrec izolat, ele se întrepătrund. De aceea științele speciale, care reflectă o formă sau alta a mișcării materiei, nu pot fi privite nici ele în mod izolat, ci în legătura lor reciprocă. Astfel, concepția despre unitatea științelor oglindefte însăși unitatea materială a lumii. Prin urmare există o bază reală, obiectivă, pentru o clasificare justă a științelor care să înfățișeze conexiunea, legătura dintre ele. „După cum o formă de mișcare se dezvoltă din alta — scrie Engels — tot așa și imaginile lor, diferitele științe, trebuie să decurgă în mod necesar una din alta”. Concepția metafizică, care nu vede nici legătura dintre lucruri,

nici conexiunea științelor, este deopotrivă de artificială și sterilă. Rezolvarea marilor probleme, arată Engels, se petrece tocmai prin acțiunea conjugată a mai multor științe. Astăzi, de pildă, chimistii și biologii sovietici merg pe drumul prevăzut de Engels pentru a rezolva problema apariției vieții, pe baza studiului albuminei. A explica apariția vieții pornind de la natura anorganică — scrie Engels — înseamnă a produce albumină cu ajutorul substanțelor anorganice”.

Mînuind cu genială măiestrie metoda dialectică, Engels a putut să înțeleagă și să aperse tot ceea ce era înaintat în știința vremii, să facă previziuni — confirmate de abia în zilele noastre. Într-o perioadă cînd printre fizicieni mai era încă dominantă concepția despre atomii omogeni și indivizibili, Engels susține ideea științifică înaintată despre structura complexă a atomilor. Această ipoteză va fi dovedită ulterior pe cale experimentală, ceea ce va produce o adevărată revoluție în procesul cunoașterii tot mai adînci a structurii materiei.

De pe pozițiile științei înaintate, Engels a supus criticii și a dovedit caracterul absurd și mistic al concluziei despre „moartea termică” a universului. El se sprijină pe caracterul absolut, universal al legii transformării și indestructibilității mișcării și respinge ideea antiștiințifică susținută de fizicianul Rudolf Clausius, cu privire la crearea și distrugerea inevitabilă a lumii materiale.

Cu deosebită intransigență a de-

măscat Engels încercările acelor reprezentanți ideologici ai claselor stăpînitoare de a vulgariza cuceririle științei, de a extinde în mod artificial legile specifice ale vreunei științe a naturii la explicarea fenomenelor sociale. Din schița de plan a lucrării „Dialectica naturii” reiese intenția sa de a combate unele teze vitaliste ale lui Haeckel și Nageli precum și de a-și îndrepta atacul împotriva concepției reacționare a biologului Virchow, care asimila în mod sofistic societatea omenească cu organismul biologic.

În opera „Dialectica Naturii” este inclusă și celebra lucrare „Rolul muncii în procesul transformării materiei în om”, care cuprinde concepția marxistă despre originea și dezvoltarea omului.

Concepută pe dimensiunile gigantice ale întregii științe omenești, opera „Dialectica naturii” este o necesară sursă de orientare sigură pentru toți cei care urmăresc adevărul științific și vor să-l pună în slujba omnirii. Au trecut mai bine de trei sferturi de veac decînd Engels a lucrat la opera aceasta. De atunci știința a făcut progrese rapide. Unele noțiuni pe care le întîlnim în paginile cărții sînt astăzi depășite. Dar întreaga lucrare este o mărturie de nezdruccinat asupra justeții și rodniciei metodei marxiste de cercetare.

Paginile „Dialecticii naturii” sporesc încrederea în capacitatea noastră crescîndă de a înfrînge atît rezistența naturii, cît și opoziția forțelor sociale retrograde — în lupta pentru fericirea popoarelor.

Pentru securitate colectivă și pace în Europa

Noi spunem NU războiului

În mintea fiecărui tânăr de pe banca școlii se înfiripează o năzuință de viitor, un grăunte de făuritor. Aceste gânduri, tineretul nostru le transformă în realitate cu ajutorul statului nostru democrat-popular.

Și noi, care stăm acum pe ultima bancă a școlii, visăm să devenim constructori harnici ai vieții noi. Visăm să devenim oameni de nădejde ai scumpei noastre patrii. În fața noastră stă viitorul și-l privim cu încredere.

Dar pentru ca să putem studia în liniște, să ne putem realiza visurile noastre tinerești, avem nevoie de pace și liniște. Numai pacea poate asigura o dezvoltare normală, neîntreruptă a luptei pentru făurirea viitorului luminos, numai pacea ne poate da garanția creșterii noastre sănătoase.

Liniștea noastră este însă amenințată de norul negru al războiului. În Germania occidentală spiritul revân-

sard fascist, își arată din nou fața, apar vechii generali hitleriști care pregătesc din nou armata de cotropire. Milioanele de oameni care au suferit de pe urma cotropirii și jefuirii germane, nu se vor lăsa din nou călcați în picioare. Popoarele continentului nostru își vor spune hotărât cuvântul: nu un nou război ci o pace trainică.

Alături de toți oamenii cinștiți din lumea întreagă, poporul român se ridică cu hotărâre împotriva tratatelor de la Paris — dictate de americani — menite să nască un nou Wehrmacht, un nou măcel mondial, o nouă nenorocire.

Elevii școlii noastre se alătură cu trup și suflet glasului poporului care spune NU războiului.

ERNEST IRIMIA
și OVIDIU CRIȘAN

Școala medie mixtă de 10 ani
Petroșani

Note și comentarii externe

O etapă de răspundere

de OBSERVATOR

Propunerile guvernului sovietic sînt binecunoscute. Ele nu conțin nici un fel de condiții prealabile și nu determină cu anticipație hotărârile conferinței pe întreaga Europă, ci dimpotrivă se are în vedere faptul că fiecare participant la conferință poate să-și spună părerea și să-și expună planul cu privire la organizarea securității colective a statelor europene.

În prezent, se poate ajunge la un acord cu privire la o organizație comună pentru toate statele europene în problema securității Europei. După ratificarea acordurilor de la Paris, care sub nici o formă nu sînt compatibile cu securitatea colectivă a statelor europene, o asemenea posibilitate nu ar mai exista în ce privește țările vest-europene. De aceea, cînd țările iubitoare de pace din Europa vorbesc despre faptul că problemele securității colective trebuie examinate înainte de ratificarea acordurilor de la Paris, aceasta nu înseamnă nicicum că o asemenea ordine este mai comodă din punct de vedere tehnic. Nu. Fapt este că măsurile care sînt posibile în anumite condiții, nu sînt posibile în altele. Ratificarea acordurilor de la Paris ar crea o situație cu totul nouă. Aceasta nu este o frază propagandistică, ci o realitate practică care ar trebui să dea de gîndit aceluia care cu o tenacitate demnă de o cauză mai bună, afirmă: „Mai înții ratificarea, iar apoi tratative”.

Planurile de reînviere a wehrmachtului duc la un nou război european, lucru despre care adepții acordurilor de la Paris preferă să nu vorbească.

Trecînd sub tăcere faptul că reînvierea militarismului în Germania occidentală înseamnă amenințarea cu un nou război în Europa, la Washington se declară că prin acordurile de la Paris se va crea „poziția de forță” în tratative. În ce fel de tratative? Cît privește Uniunea Sovietică și celelalte state europene iubitoare de pace, se știe de mult că nu este aplicabilă în tratativele cu ele „poziția de forță”. Mai mult decît atît, ratificarea acordurilor de la Paris poate să ducă numai la agravarea încordării

internațională și prin urmare să submineze posibilitatea unor asemenea tratative.

Acordurile de la Paris pot într-adevăr crea o „poziție de forță” în Europa occidentală, dar pe un cu totul alt plan — pe planul relațiilor dintre Bonn și protectorii săi americani pe de o parte, și ceilalți participanți vest-europeni ai acordurilor de la Paris, pe de altă parte. Într-adevăr, căpătînd armată, aviație, flotă maritimă militară, căpătînd arma atomică, revanșarii vest-germani vor discuta „de pe poziții de forță” nu numai cu țările mici, ci și cu cele mari, participante la acordurile de la Paris, ca de pildă Franța și Anglia. În această ordine de idei, unii politicieni vest-europeni ar trebui poate să se gîndească că statele lor riscă să se pomenească în „poziții de slăbiciune”, dacă în fața militarismului agresiv german ele vor fi încurcate de obligațiile acordurilor de la Paris, trecînd cu buretele peste trecutul apropiat și opunîndu-se în mod premeditat altor state europene. Fiecare înțelege că de direcția în care se vor desfășura evenimentele în Europa depind în mod nemijlocit rezolvarea problemei dezarmării.

Opinia publică din țările vest-europene înțelege tot mai limpede adevărata esență a acordurilor de la Paris și a urmărilor lor inevitabile.

Dacă un om politic vrea să fie cu adevărat cinstit, trebuie să vorbească în mod direct și deschis despre răspunderea pe care o implică actuala etapă în viața Europei, așa cum a făcut-o guvernul sovietic. În momentul de față, calea spre asigurarea securității generale europene rămîne deschisă. Ratificarea acordurilor de la Paris ar schimba însă situația în Europa. În aceste condiții statele europene iubitoare de pace nu pot să nu ia măsuri noi, necesare pentru asigurarea apărării lor. Acesta este dreptul lor legitim și datorită lor față de popoarele Europei, care au simțit pe propria lor piele urmările agresiunii militarismului german. (Agerpres)

Delegația R. P. R. la Conferința unională a constructorilor din U. R. S. S.

La Conferința unională a constructorilor din U.R.S.S. care s-a deschis marți la Moscova, participă și o delegație a constructorilor din țara noastră, alcătuită din tovarășii arh. N. Bădescu, președintele Comitetului de

Stat pentru arhitectură și construcții, prof. Duiliu Marcu, președintele Uniunii Arhitecților din R.P.R. și Victor Cîrje, locțiitor al ministrului Construcțiilor.

Conferința țărilor europene exprimă interesele tuturor popoarelor iubitoare de pace

POLONIA

VARȘOVIA (Agerpres). — P.A.P. Ziarul „Trybuna Ludu” publică o telegramă a corespondentului său special la Moscova, Boleslaw Wojciki, în care subliniază că în contrast cu guvernele țărilor occidentale care urmăresc reînvierea Wehrmachtului nazist agresiv, conferința de la Moscova formulează o concepție care nu este îndreptată împotriva nici unei țări europene sau neeuropene, o concepție de natură să asigure pacea și securitatea tuturor țărilor europene și să apere toate popoarele — inclusiv poporul german — de militarismul german și de amenințarea unui nou război.

CEHOSLOVACIA

PRAGA (Agerpres). — Cetekă Poporul cehoslovac salută cu căldură conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Ziarele „Rude Právo”, „Prace”, „Lidova Demokracie” și celelalte ziare centrale consacră acestui important eveniment din viața popoarelor Europei articole de fond și redacționale. Ziarele subliniază că această conferință este menită să joace un mare rol în lupta împotriva primejdiei crescînde de război și va elabora măsuri care vor contribui la întărirea continuă a păcii și securității popoarelor europene

CHINA

PEKIN (Agerpres). — China Nouă Ziarul „Jenminjibao” publică o telegramă de la corespondentul său special din Moscova în care arată că conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa

a fost convocată într-un moment cînd pacea și securitatea Europei sînt grav amenințate.

„Poporul Uniunii Sovietice știe că reînvierea militarismului german ar prejudicia grav pacea în Europa și în întreaga lume”.

De aceea poporul sovietic a înțeles cît de importantă este crearea unui sistem de securitate colectivă.

ITALIA

ROMA (Agerpres). — Ziarele democrate italiene publică articole consacrate deschiderii conferinței de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

Ziarul „Unita” publică un articol în care scrie între altele: Uniunea Sovietică dorește mai presus de orice, tratative în problema germană în vederea restabilirii unității Germaniei, precum și tratative în problema organizării unui sistem de securitate colectivă europeană care să ducă la încetarea politicii creării de blocuri militare ostile și la deschiderea unei noi ere de colaborare rodnică între țările continentului european.

În calea acestor țeluri se află însă înarmarea germană. Conștientă de răspunderea care îi revine, Uniunea Sovietică a declarat că în fața unei asemenea amenințări ea nu va rămîne pasivă. În cazul cînd acordurile de la Paris vor fi ratificate, U.R.S.S., împreună cu toate celelalte state preocupate să și asigure securitatea, va trebui să recurgă la măsuri de apărare.

Ziarele „Avanti” și „Il Paese” subliniază că în timp ce Uniunea Sovietică și țările de democrație populară vor să discute despre problemele securității europene, puterile imperiale refuză acest lucru.

Sosirea la Pekin a primului ministru al Uniunii Birmane

PEKIN (Agerpres). — China Nouă transmite :

La 1 decembrie, U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane, a sosit la Pekin.

Pe aeroportul pavoazat cu drapelul de stat ale Uniunii Birmane și R. P. Chineze, primul ministru al Birmaniei și însoțitorii săi au fost salutați de premierul Ciu En-lai, vicepremierii Cen Iun, Pîn De-huai, He Lun și Cen I, precum și de numeroase personalități ale vieții politice a R. P. Chineze.

După ce a trecut în revistă garda de onoare, primul ministru al Uniunii Birmane a rostit o cuvîntare în care a spus printre altele :

Sînt deosebit de fericit că am venit în această țară acum cînd, sub îndrumarea marelui vostru conducător, președintele Măo Tze-dun, și a altor

fruntași, ai Republicii Populare Chineze, construiți un stat socialist. Aștept cu nerăbdare să iau cunoștință la fața locului de marile eforturi făcute de conducătorii și poporul chinez către acest țel.

Vizita mea în această țară urmărește trei obiective :

1. — Să constat eforturile conducătorilor voștri și ale poporului chinez în făurirea unei societăți noi ;

2. — Să reînnoiesc prietenia cu marele meu prieten, premierul Ciu En-lai, și să folosesc prilejul de a lega prietenii noi cu alți conducători ai R. P. Chineze ;

3. — Să pun baze solide pentru stabilirea unor legături prietenești între R. P. Chineză și Uniunea Birmană.

Nu mă îndoiesc că, cu colaborarea prietenilor noștri chinezi, aceste obiective vor fi atinse.

Terminarea construcției șoselei Sikan-Tibet

PEKIN (Agerpres). — China Nouă La 27 noiembrie a fost terminată în linii generale construcția șoselei Si-

kan-Tibet. Șoseaua, care are o lungime de 2.255 km., urmează să fie dată în folosință.

Impotriva remilitarizării Germaniei occidentale

LONDRA (Agerpres). — Ziarele relatează că John Moss, secretar al Comitetului național al tineretului comunist din Marea Britanie, luînd cuvîntul în cadrul ședinței din 28 noiembrie a acestui comitet, a chemat toate organizațiile de tineret din țară să acționeze în comun pentru a împiedica remilitarizarea Germaniei occidentale. Înarmarea Germaniei occidentale, a declarat Moss, implică o

gravă primejdie de război. „Ea amenință în mod deosebit tineretul, a declarat Moss, deoarece tineretul va fi primul sacrificat într-un viitor război”.

Comitetul național a adoptat o rezoluție în care se spune : „Remilitarizarea Germaniei poate fi încă întâmpinată dacă vom acționa în comun neîntîrziat”.